

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Ad quid sit homo conditus, & quæ sit reuera Euangelica vita, quinam item hodie se Eua[n]gelicos vocant. Caput 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

D. IOANNIS IVSTI
LANSPERGII
CARTHVSIANI DEMONSTRATIO CVM-
PRIMIS DILV&DA ET ELEGANS, QVAENAM VIDE-

licet reuera Euangelica fit religio: quid item de monasterijs ac
eorundem incolis sentiendum fit,

Liber vnus.

Hic liber cum proximo sequenti dialogo, quandoquidem autor eos in idiomate ger-
manico conscripserat, quod à stylo ac phrasi Lanspergio nostro admodum fami-
liari nonnihil disidet per transfusionem in Latinum accidit.

*Ad quid sit homo conditus, & quid charitas Dei reuera Christiana, siue Euan-
gelica vita sit, quinam item hodie se Euangelicos vocent.*

Caput. I.

QVVM multa insolentia, falsa & contumeliosa verba à nonnul-
lis in statum religiosorum, nempe monasticæ professionis ho-
minum effusa sint, non indignum sum esse ratus, si te nonni-
hil candide lector informem, vt originem & primordia huius-
cemodi status intelligere possis. Quocirca (ne qua alia præfati-
one vtar) ante omnia animaduertere debet, quod hominem Deus ad imagi-
nem & similitudinem suam fecerit, vt homo ipsum (hoc est, Deum) cognos-
ceret, cognitum amaret, amato fruere, id est, vt tandem delectaretur &
quiesceret in Deo. Quod totum perfectè in futura vita peragitur: In præsen-
ti vero vita, in qua iam sumus, fit imperfectè. Siquidem hic per fidem tantū
videmus & cognitio nostra est tanquam per speculum, sicut in ænigmate, &
quod amamus, non sicut est, possidemus, quamuis eius adipiscendi spe duca-
mur. Propterea imperfecta est nostra charitas. De charitate loquor, de qua
in Euangelio docti sumus scilicet apud Matth. Marc. & Luc. Vbi Dñm Deum
nostrum diligere iubemur ex toto corde nostro, & in tota anima nostra, & in
mente nostra, &c. Propter mandatum tale omnem nostram nauare operam
cogimur, vt huiusmodi charitatem ad Deum accipiamus, quæ hic incipiat,
crescat & augeat, sed in futura solummodo vita cõsummatè omnino per-
ficiatur. Ex his cõsideres licebit, quomodo Christiana, seu verè Euangelica
vita in charitate fudata sit. Quæ charitas in duobus mandatis perficitur, quæ
sunt: Deum ex toto corde diligere, & proximum suum sicut seipsum. In his
duobus, vt ait Christus, mandatis vniuersa lex pendet, & Propheta. Quisquis il-
la duo ritè mandata obseruat, verus est Christianus & Euangelicus homo,
quia ex charitate operatio, & executio omnium præceptorum Dei sequitur.
Charitas enim non est ociosa: vbi existit, magna operatur, & vbi talis non
est operatio, argumèto est, ibi charitatem non adesse. Quapropter Christus:
Qui habet, inquit mandata mea & seruat ea, ille est, qui diligit me. Sicut contra
(velut in prima epistola Ioannes dicit) *qui dicit se nosse eum, & mandata eius
non custodit, mendax est.* Cuiusmodi sunt, qui confitentur se nosse Deū, factis autè
negant. Tales sunt hodie multi, velut qui Euangelium in lingua gerunt, de fi-
de, de charitate Dei, de spiritu, de verbo Dei multum garriunt. Cæterum
qualia

Gen. 1.
Cur homo
creatus sit.

1. Cor. 13.

Matth. 23.
Marc. 12
Luc. 10.

Euangelica
vita quod
sit funda-
mentum.
Matth. 17.
Verè Euan-
gelicus quis
sit.
Gregor.

Ioan. 14.

1 Ioan. 2.

Titum 1.

Euangelici
multi ore
non opere.

qualia in carne eorum opera, contra Deum & contra Dei verbum sint cui-
bet nimis quam etidens existit. Hos missos facimus (suum enim suo inueni-
ent tempore iudicem) dicturi de his, qui se in virtutum operibus exercent.

*De bonis operibus: quanam precipua & Deo propinquiora sint, in quibus
item religio versetur. Cap. 11.*

Opera bona
quanam
precipua
sint.
Religio
quid sit, &
quibus re-
bus constet
& exercea-
tur.
Deuotio
quid.
Oratio quid.
Adoratio
Dei qui fiat.

Inter omnia bona opera primum locum tenent, & precipua sunt, quae
propinquius finem, propter quae fiunt, (hoc est Deum qui verus & vlti-
mus nostrorum operum finis erit) attingunt. Opera autem, quae ad ipsu
propinquius accedunt, sunt opera religionis, quae est cultus Dei, adoratio
Dei, laetitia Dei, quae se vicinius absque omni medio in DEVM, tanquam
verum finem suum extendunt, Huiusmodi religionis aut diuini cultus opera
sunt attentio & deuotio, quae est prompta voluntas velociter se ijs rebus ad-
dicendi, quae ad Dei cultum pertinent. Item, oratio, quae est ascensus mentis
in Deum, & sic mentalis oratio vocatur, ex qua ea quae fit ore & verbis pre-
catio nec non cantus & laus Dei proficiscitur. Ad quas vt bene fiant, opus est
meditatione & cõtemplatione Dei & puritate cordis. Hæc & his similia nas-
cuntur & promouunt ex interiori homine. Porro in exteriori homine erga
Deum sese religio exhibet in adoratione, quae fit per genuum flexionem, per
sui in faciem prouolutionem, per incuruationem corporis & his similia,
quibus interior homo extimulatur, excitatur, aptior redditur, exercetur,
& ad opus suum mouetur. Verum etiam est, vt si exteriora opera fieri debent,
interiora prius adesse oportere, ex quibus exteriora scaturiant. Vt si Deu
exterius adorare velis, prius opus est interius ipsum in te, quem adorare vo-
les, cognoscas, vt seias illum esse Deum, vnde oritur natura, gratia, gloria,
& à quo est omne bonum. Ita fit vt ex interioribus spiritus, opera exteriora
promanent: & contra per exteriora interiora prouocentur & exerceantur.

Adoratio
quid sit gratia
Deo quid
sequatur.

Adoratio Dei est diuina laetitia, quae præterquã Deo, nulli alij exhibetur
& ideo cognitionem huiusmodi requirit. Et vt accepta sit etiam Deo & me-
ritoria, perfectum omnino sui ipsius excharitate in diuinum beneplacitum
submisionem adesse oportet. Religio cultusque Dei etiam in oblatione ver-
satur omnium eorum, quae DEO offeruntur. Ad religionem inter cetera
hæc etiam opera spectant, vt sunt castigatio carnis suae, temporalium bono-
rum relictio, vitiorum extirpatio, propriae voluntatis resignatio & renun-
ciatio, propriorum affectionum perdomatio, sacrificium alcaris p̄. r. missã,
& (quae potissimum eo pertinet) arcta perennisque cum Deo sui ipsius per-
vorum confederatio. Hæc omnia vt dictum est, ad Christianam & Euange-
licam vitam pertinent.

*Quod omnes boni Christiani religiosi possint appellari, & potissimum hi qui
statum aliquem suscipiunt ad hoc ordinatum penitus, vt in eo
spiritualibus exercentijs acare quisque debeat.*

Caput III.

Religiosus
vt sit & dicitur
possit quilibet
Christi-
anus.

Ex his omnibus, vt supra memoratum est, efficitur, quod quiuis homo,
qui sic vero & vnico Deo tali religione & laetitia seruit, vt iam dictum
est, religiosus vel spiritualis homo fit vocarique possit. Atque eiusmodi Chri-
di Chri-